

Amts 1ste Valgtreds (Winther), at, naar han ønskede Forklaring over, hvorledes Folk, der ville give Kjærlighedsgaver til Præsten, kunne give ham saadanne, saa vil han ved at læse de Forhandlinger, som her fandt Sted ved anden Behandling, kunne faa fuldstændig Oplysning herom. Hvad angaar det ærede Medlems Forslag under Nr. 5, da bliver det i Virkeligheden for mig det Samme, enten man paalægger Godseieren at give Erstatning for denne fritagelse for Tiende eller man paalægger ham at betale Tiende. Hvis det er en Pligt for ham at yde Tiende, saa lad ham yde den. Dette har jeg ikke det Mindste imod, og er det Noget, som han lovlig er forpligtet til at yde, saa tror jeg ogsaa, at Regjeringen selv vil sørge for, at han kommer til at yde den. Men er der endnu ingen Forpligtelse for ham til at yde den, saa er der heller ikke nogen Grund til at paalægge ham denne Erstatning. — Efter hvad der er fremkommet, vil jeg meget henstille til de ærede Forslagsstillere (Berg og Madsen), om de ikke ville finde det rigtigt at tage deres Forslag under Nr. 7 tilbage, idet det forekommer mig, at der er Grund hertil efter de Forklaringer, som ere fremkomne. Jeg finder ikke nogen Anledning til yderligere at udtale mig om deres Forslag under Nr. 11. Den høitærede Minister mente, at da vi vare komne overens netop om dette Punkt, vilde det ikke være rigtigt at frasælde det. Jeg erindrer meget vel, at det sidste Punktum, kom ind under de senere Underhandlinger, men jeg troede ikke, at det tilsigtede Andet end at give Bemyndigelse til at gjøre Kassebeholdningen frugtbringende, saalænge der ikke var nogen Anvendelse for den, jeg troede ikke, at Ministeriet gennem dette Punktum vilde opnaa noget Andet, og forsaavidt den høitærede Ministers Mening skulde være den, hvad jeg ikke tidligere har set, at Ordene: „i Overensstemmelse med nærværende Lov“ skulde sige det Samme som, at disse Indtægter skulde opføres som en særlig Fond, da maa jeg bestemt stemme for, at disse Ord gaa ud. Det har stadig ligget i min Tanke, at jeg ikke paa nogen Maade vilde gaa ind paa at erkende, at Noget af disse Midler skulde optages i en særlig Fond, og, hvis det skulde være Meningen at opnaa

dette ved disse Ord, skal denne Bestemmelse møde en ligesaa stærk Modstand fra min Side, som om man ligefrem havde fremsat dette Navn; men jeg har, som sagt ikke antaget, at man paa denne Maade vilde bringe Noget frem, som man, ikke ligefrem kunde faa Lov til at bringe ind i Loven. Jeg gaar derfor ud fra, at disse Ord paa ingen Maade ville kunne lægge et saadant Baand paa Bevillingsmyndigheden over disse Midler, som vilde ligge derpaa, hvis de vare opførte som en særlig Fond. Dette er mig som sagt saa vigtigt, at jeg ikke kan Andet end stemme for, at disse Ord gaa ud, dersom man fastholder, at de skulle have en saadan Betydning.

Winther: Jeg vilde kun tillade mig at henvende et Par Ord til den ærede Ordfører idet jeg vil gjøre ham opmærksom paa, at de paa det Sted i Danske Lov, som jeg nu flere Gange har omtalt, staar, at Sædegaardseierne skulle yde deres Sognepræster. Fyldestgjørelse for deres Umage og Tjeneste, og nu spørger jeg: Hvorledes skulle vel disse Mænd betale deres Sognepræst en Afgift og dog følge den Lov, som forbyder dem at betale nogen Afgift til deres Præster, undtagen i et Par enkelte Tilfælde af kirkelig Tjeneste? Det er blot denne Modsigning, med Hensyn til hvilken jeg ikke rigtig kan se, hvorledes den skal blive udjævnet undtagen derved, at der vedtages en Lovbestemmelse omtrent som den, jeg har foreslaaget under Nr. 5.

Berg: Den velvillige Maade, hvorpaa vort Forslag under Nr. 6 er blevet omtalt saavel af den høitærede Minister som af den ærede Ordfører, giver mig Forvisning om, at Forslaget vil finde velvillig Modtagelse af det ærede Thing, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. Hvad Forslaget under Nr. 7 angaar, da har dette vel ogsaa fundet velvillig Omtale hos begge de ærede Talere. Den høitærede Minister havde kun een Indvending at gjøre imod det, og det forekommer mig, at den ærede Ordfører har taget sig formeget af denne Indvending, nemlig den, at det stod i Strid med den Bestemmelse, som fremdeles gjælder, at Præstegaardene skulle indløses, men